

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Ζαμπακίδου-Μουρτουβάνη, Προέδρου

Ν. Παστού)

Α. Παναγή) Μελών

Αρ. Υπόθ. 130/09

Μεταξύ:

Μιχάλη Μιχαήλ, από τη Λευκωσία

Αιτητή

και

NAKIS THEOCARIDES & SON LTD, από τη Λευκωσία

Καθ'ων η αίτηση

Ημερομηνία: 16 Σεπτεμβρίου 2010.

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Για τον αιτητή: κ. Α. Μάγος.

Για τους καθ'ων η αίτηση: κ. Χριστοφή μαζί με κ. Δ. Συρίμη.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο Αιτητής εργάσθηκε στην καθ' ης η αίτηση εταιρεία «η Εταιρεία» από τις 2.1.89 μέχρι τις 25.2.09, ημερομηνία κατά την οποία του στάληκε η ακόλουθη επιστολή με την οποία του τερματίζονταν οι υπηρεσίες του.

«Λευκωσία, 25 Φεβρουαρίου 2009.

Προς
ΜΙΧΑΛΗ ΜΙΧΑΗΛ

Μιχάλη,

Δυστυχώς με τη συμπεριφορά σου, την απειθαρχία σου και την απαράδεκτη στάση σου δεν μου άφησες άλλη επιλογή από το να πάρω την απόφαση να τερματίσω τις υπηρεσίες σου με την εταιρεία.

Δεν θα αναφερθώ στη συμπεριφορά των προηγούμενων μηνών παρά μόνο στα τελευταία γεγονότα και τις οδηγίες που σου είχα δώσει για να μου ετοιμάσεις γραπτό σημείωμα για το ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Αντί ν' απαντήσεις μου έστειλες μήνυμα ότι έλεγχο δέχεσαι μόνο από ανεξάρτητο ελεγκτικό όικο. Οποίος εξευτελισμός και οποία απαξίωση προς τον εργοδότη σου για πολλοστή φορά!!!

Παρά τις επανειλημμένες επιστολές μου και εκκλήσεις μου είπες χθες της Μαρίας Τυρίμου ότι θα πρέπει να σου ζητήσω και συγγνώμη για τη συμπεριφορά μου για να καταδεχτείς ο ίδιος να μου απευθύνεις το λόγο. Αυτή η συμπεριφορά και στάση, σε συνδυασμό με άλλα γεγονότα, όπως για παράδειγμα την επανάσταση που έκανες ενώπιον του Τοφαρίδη πολύ πρόσφατα όταν συζητούσαμε θέματα οικονομικά της εταιρείας και εν συνεχεία την εγκατάλειψη σου από την συνεδρίαση ζητώντας συγγνώμη μόνο από τον Τοφαρίδη ή και την απειθαρχία που επέδειξες στο παρελθόν, με οδήγησαν στην απόφαση ότι πλέον η συνεργασία μας δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Παρά το ότι θεωρώ ότι η συμπεριφορά σου είναι τέτοια που θα μου έδινε το δικαίωμα να τερματίσω τις υπηρεσίες σου χωρίς προειδοποίηση εντούτοις θα σου δώσω την προειδοποίηση που προνοεί ο Νόμος μαζί με όλα τα άλλα δικαιώματα σου δηλαδή μισθό, αναλογία 13^{ου} και ετήσιας άδειας και σε παρακαλώ να αποχωρήσεις σήμερα από την εργασία σου. **Με άλλα λόγια ο τερματισμός των υπηρεσιών σου ισχύει άμεσα.** Γι' αυτό το σκοπό παρακαλώ όπως πάραυτα υπολογίσεις το ποσό που αντιπροσωπεύει το μισθό σου μέχρι σήμερα, την αναλογία 13^ο μισθού και αναλογία ετήσιας άδειας καθώς και επιταγή για το ποσό που αντιπροσωπεύει δυο μήνες προειδοποίηση.

Λυτούμαι για την εξέλιξη των πραγμάτων αλλά δε μου άφησες οποιαδήποτε άλλη επιλογή.

Σου εύχομαι καλή σταδιοδρομία.

Διατελώ,

(Υπ.) Νάκης Θεοχαρίδης
ΟΠΤΙΚΑ ΝΑΚΗ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗ»

Ο Αιτητής μετά την απόλυση του καταχώρησε την κρινόμενη αίτηση με την οποίαν αξιώνει αποζημιώσεις για παράνομο τερματισμό της απασχόλησης του και πληρωμή αντί προειδοποίησης.

Οι καθ' ων η αίτηση με την Απάντηση τους αρνούνται την απαίτηση του Αιτητή και παραθέτουν στα δικόγραφα τους λόγους για τους οποίους υπήρξε άμεση απόλυση.

Σύμφωνα με το άρθρο 3(1) του Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου 1967 (Ν.24/67) όπως τροποποιήθηκε («ο Νόμος»)¹ τερματισμός απασχόλησης εργοδοτούμενου τεκμαίρεται ότι έγινε αδικαιολόγητα εκτός αν ο εργοδότης αποδείξει ότι αυτός έγινε για ένα από τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 5 του Νόμου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το άρθρο 5(ε) και (στ)(ι)².

Οι Καθ' ων η αίτηση είχαν το βάρος να αποδείξουν ότι δικαιολογημένα απέλυσαν τον Αιτητή καθότι επέδειξε διαγωγή τέτοια που δεν αναμενόταν να συνεχίσει η σχέση εργοδότη και εργοδοτουμένου (άρ.6(1)) του Νόμου³.

Για να αποσείσουν το βάρος αυτό κατέθεσε ο διευθυντής της Εταιρείας κ. Νάκης Θεοχαρίδης και ο εξωτερικός ελεγκτής κ. Γ. Τοφαρίδης.

Για τον Αιτητή μαρτυρία έδωσε ο ίδιος. Κατατέθηκαν δε διάφορα τεκμήρια στα οποία το Δικαστήριο θα αναφερθεί κατά τη παράθεση των γεγονότων και αξιολόγηση της μαρτυρίας πιο κάτω.

¹ «3. (1) Όταν, κατά ή μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος άρθρου, ο εργοδότης τερματίζη δι' οιονδήποτε λόγον άλλον ή των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων, την απασχόλησιν εργοδοτουμένου ο οποίος έχει απασχοληθή συνεχώς υπ' αυτού επί είκοσι εξ τουλάχιστον εβδομάδας, ο εργοδοτούμενος κέκτηται δικαίωμα εις αποζημίωσιν υπολογιζόμενης συμφώνως προς τον Πρώτον Πίνακα».

² «5. Τερματισμός απασχολήσεως δι' οιονδήποτε των ακολούθων λόγων δεν παρέχει δικαίωμα εις αποζημίωσιν:

.....

(ε) όταν ο εργοδοτούμενος επιδεικνύη τοιαύτην διαγωγήν ώστε να καθιστά εαυτόν υποκείμενον εις απόλυσιν άνευ προειδοποιήσεως.

(στ)(ι) διαγωγή εκ μέρους του εργοδοτουμένου η οποία καθιστά σαφές ότι η σχέσις εργοδότη και εργοδοτουμένου δεν δύναται ευλόγως να αναμένηται όπως συνεχισθεί.

³ «6. Καθ' οιαδήποτε ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών διαδικασίαν ο υπό του εργοδότη τερματισμός απασχολήσεως του εργοδοτουμένου τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ως μη γενόμενος δια τινα των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων.

Με την έναρξη της ακρόασης δηλώθηκαν ως παραδεκτά γεγονότα ή περίοδος απασχόλησης και ο τελευταίος εβδομαδιαίος μισθός του Αιτητή που ήταν €1840 πλέον 13^{ος} μισθός.

Έχοντας ακούσει και αξιολογήσει την ενώπιον μας μαρτυρία μαζί με τα κατατεθέντα τεκμήρια βρίσκουμε ότι τα γεγονότα που περιβάλλουν την απασχόληση του Αιτητή καθώς και τον τερματισμό της είναι συνοπτικά τα ακόλουθα:

Η Εταιρεία ιδρύθηκε το 1972 και εργοδοτεί σήμερα 8 υπαλλήλους. Ασχολείται με λιανικό οπτικό εμπόριο. Τα γραφεία της καθώς και καταστήματα της βρίσκονται στη Λεωφόρο Ομήρου, αρ. 19.

Στην Λεωφόρο Ομήρου βρίσκεται το κατάστημα και το γραφείο του διευθυντή και κάποιων υπαλλήλων. Το Λογιστήριο βρίσκεται στο 5^οv όροφο της πολυκατοικίας στην οδό Χριστοδούλου Σώζου, αρ. 2 που είναι λίγο πιο πίσω από το κατάστημα της Ομήρου.

Εκτός από το Λογιστήριο εκεί εδρεύει και μια άλλη εταιρεία που ασχολείται με χονδρικές πωλήσεις και αποθήκες που επίσης ανήκει στον κ. Νάκη Θεοχαρίδη, βασικό μέτοχο της Εταιρείας, διευθύνοντα σύμβουλο και ιδιοκτήτη.

Ο Αιτητής εργαζόταν στο Λογιστήριο της Εταιρείας. Τα καθήκοντα του ήταν οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας και άλλα παρεμφερή καθήκοντα όπως φύλαξη φακέλων κάποιων Φιλιππινέζων που είχαν στην εργοδότη τους, άδειες κυκλοφορίας αυτοκινήτων, φάιλ αδειών των υπαλλήλων και άλλα.

Ο Αιτητής ήταν ο δεύτερος σε αρχαιότητα υπάλληλος της Εταιρείας. Αρχαιότερος ήταν ο Λοΐζος Καλλένος που ήταν υπεύθυνος των χονδρικών πωλήσεων.

Άμεσα υπεύθυνος του Αιτητή ήταν ο ίδιος ο κ. Νάκης Θεοχαρίδης. Θεωρούσε τον Αιτητή πολύ καλό υπάλληλο για το Λογιστήριο. Αυτό το επιβεβαίωσε άλλωστε και ο εξωτερικός του ελεγκτής.

Ο Αιτητής μαζί με τον κ.Θεοχαρίδη είχαν καθημερινά επαφή μέσω τηλεφώνου και μια με δυο φορές την ημέρα, ανάλογα με τα θέματα που προέκυπταν, ο Αιτητής πήγαινε στο γραφείο του κ. Θεοχαρίδη που όπως αναφέραμε πιο πάνω ήταν στη Λεωφόρο Ομήρου.

Τα καθήκοντα του Αιτητή θεωρούνταν πολύ ζωτικής σημασίας γι' αυτό το λόγο ο κ. Θεοχαρίδης έπρεπε να ενημερώνεται σωστά. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο είχε καθημερινή επαφή ο ίδιος με το Λογιστήριο.

Το χειμερινό ωράριο του Αιτητή ήταν 8.00 π.μ. – 1.00 μ.μ. και 2.30 μ.μ. – 5.30 μ.μ. και το καλοκαιρινό 8.00 π.μ. – 1.00 μ.μ. και 3.00 μ.μ. – 7.00 μ.μ.

Σε κάποιο στάδιο το 2006 ο Αιτητής ζήτησε να αλλάξει το ωράριο του για μια μικρή περίοδο μεταξύ 15 και 20 ημερών μέσα στα Χριστούγεννα. Αντί να διακόπτει το μεσημέρι να εργάζεται συνεχές ωράριο από τις 8.00 π.μ. μέχρι 3.30 μ.μ.

Ο λόγος που ζήτησε την αλλαγή του ωραρίου ήταν γιατί ασκούσε και δεύτερο επάγγελμα. Αυτό γινόταν με τη συγκατάθεση του κ. Θεοχαρίδη και σκοπό είχε να τον βοηθήσει να αυξήσει το εισόδημα του.

Το 2007 ο Αιτητής απέστειλε επιστολή στον κ. Θεοχαρίδη με την οποία του ζητούσε όπως τροποποιήσει το ωράριο του για να τον διευκολύνει για το σκοπό που τη χρειαζόταν δηλαδή για να πουλά τα διαφημιστικά είδη για τα οποία εργαζόταν τα τελευταία δυο χρόνια για έξτρα εισόδημα και ο λόγος ήταν για να μην υπάρχουν επιπτώσεις, συνεχείς αναζητήσεις, σχόλια κλπ.

Σύμφωνα με τον κ. Θεοχαρίδη η επιστολή στάληκε διότι του είχε γίνει παρατήρηση καθότι ενώ του έδωσε άδεια κατ' αρχάς για 15 μέρες μετά παρατάθηκε για ένα μήνα. Αντί όμως ο Αιτητής να τηρήσει τα συμφωνηθέντα το εκμεταλλευόταν στο πολλαπλούν.

Εν τω μεταξύ ο κ. Θεοχαρίδης δεχόταν παράπονα και από υπαλλήλους γι' αυτό το λόγο.

Τον Οκτώβριο του 2007 του έστειλε μέσω του κλητήρα επιστολή της οποίας παραθέτουμε αυτούσιο το περιεχόμενο.

«Λευκωσία 18 Οκτωβρίου 2007

Προς
Μιχάλη Μιχαήλ

Απευθύνομαι σε σένα διότι σε θεωρούσα υπεύθυνο των αδειών του προσωπικού.

Επειδή αποποιείσαι αυτής της ευθύνης, σε παρακαλώ παράδωσε μου το φάιλ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ, και κάποιος άλλος θα αναλάβει αυτό το καθήκον από αύριο.

Εφόσον από μόνος σου έχεις τροποποιήσει το ωράριο σου, χωρίς την έγκρισή μου, αυτό το θεωρώ ανυπακοή και παράβαση των όρων εργοδοσίας σου, γι' αυτό και σου το αναφέρω.

Διατελώ,
Νάκης Θεοχαρίδης
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ»

Ο λόγος που την έστειλε ήταν διότι προέκυψε πρόβλημα με μια από τις υπαλλήλους για το πόσες άδειες είχε σε πίστη της. Για να διευκρινίσει δε τα θέματα αδειών επικοινωνήσε και με το Υπουργείο Εργασίας.

Στην επιστολή αυτή ο Αιτητής απάντησε αμέσως με την πιο κάτω επιστολή που είναι ιδιόχειρη με κεφαλαία γράμματα.

«ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2007

ΚΥΡΙΟΝ
ΝΑΚΗ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗ
ΕΝΤΑΥΘΑ.

ΑΓΑΠΗΤΕ ΝΑΚΗ,

ΓΙΑ ΤΟ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ Ν. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗ & ΥΙΟΣ ΛΤΔ ΚΑΙ ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ ΛΤΔ, ΤΟ ΞΕΡΩ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΜΟΥ ΤΟ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙΣ. ΠΟΤΕ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΟΠΟΙΕΣΔΗΠΟΤΕ ΑΠΕΙΛΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΩ ΑΥΘΑΙΡΕΤΑ Ο,ΤΙΔΗΠΟΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΙΣΩ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ. (ΠΑΡΕΠΙΠΤΟΝΤΩΣ ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΜΕΝΑ ΕΧΕΙΣ ΑΠΟΤΑΘΕΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩ ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΣΤΙΣ ΑΔΕΙΕΣ).

ΟΣΟ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΣΟΥ, ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗΣΗΣ, ΑΥΤΟ ΘΑ ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙ ΠΕΡΙΤΡΑΝΑ ΣΥΝΤΟΜΑ.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΠΩ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΩ ΣΟΥ, ΑΠΑΝΤΑΣ ΜΟΥ, ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΩ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΘΕΜΑ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ.

ΦΙΛΙΚΑ,
(Υπ.)
ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
(ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ)».

Όλα αυτά έγιναν το 2007.

Το 2009, που είναι και η κρίσιμη περίοδος για τις σχέσεις του Αιτητή με τους καθ' ων η αίτηση που οδήγησε στη διακοπή των εργασιακών τους σχέσεων, ο κ. Θεοχαρίδης αποφάσισε να συγκαλέσει σύσκεψη μαζί με τον ελεγκτή της Εταιρείας κ. Γ. Τοφαρίδη και τον Αιτητή.

Αυτό έγινε στις 27.1.09 και ο λόγος ήταν διότι ήθελε ο κ. Θεοχαρίδης να εξετάσει τα θέματα του μισθολογίου και τις αυξήσεις, κάτι που γινόταν κάθε χρόνο.

Ο λόγος που ήθελε τον ελεγκτή ήταν να εξετάσουν το θέμα της ΑΤΑ που του φάνηκε ότι ήταν πολύ ψηλότερη απότι έπρεπε και επίσης την οικονομική κρίση που επερχόταν το έτος αυτό.

Η ατζέντα της σύσκεψης ήταν ακριβώς τα πιο πάνω θέματα. Ήθελε μαζί με τους βοηθούς του να βρει τρόπο αντιμετώπισης της κρίσης.

Πριν ακόμη ξεκινήσει η σύσκεψη, ο Αιτητής άρχισε να φωνάζει και να ωρύεται λέγοντας ότι έπρεπε να καλέσει ακόμη ένα άτομο για να μην έχει εκείνος πάντοτε την ευθύνη.

Μετά από συζήτηση κατεύνασαν τα πνεύματα και άρχισαν να συζητούν το θέμα. Σε μια διευκρινιστική ερώτηση που απηύθυνε ο κ. Θεοχαρίδης σχετικά με την ΑΤΑ προς τον ελεγκτή, ο Αιτητής το εξέλαβε ότι τον αμφισβητούσε, άρχισε να φωνάζει και έφυγε από τη σύσκεψη αποχαιρετώντας τον κ. Τοφαρίδη. Μετά από αυτό δεν μιλούσε, δεν επισκεπτόταν στο γραφείο του τον κ. Θεοχαρίδη και έλεγε σε όλους τους υπαλλήλους ότι τον έκαμε «ένα μάτσο ρεπανόφυλλα». Αρνείτο να μιλήσει κατ' ευθείαν μαζί του, επικοινωνούσε μόνο μέσω της γραμματέως του.

Στις 12.2.09 αναγκάστηκε να του στείλει μία επιστολή την οποία παραθέτουμε αυτούσια.

«Λευκωσία, 12 Φεβρουαριου 2009

Προς
Μιχάλη Μιχαήλ

Μιχάλη,

Μέσω της Μαρίας, μου ζητάς να επεκτείνω τη διευκόλυνση των Χριστουγέννων που αρχικά θυμάμαι ήταν για 15 μέρες, ένα μήνα μέγιστο. Δυστυχώς χωρίς έγκριση και χωρίς ενημέρωση έκανες από μόνος σου τη διευκόλυνση 5 ολόκληρους μήνες παρά το ότι η αρχική διευκόλυνση έγινε εκ πλευράς μου χαριστικά και για προσωρινή περίοδο. Τώρα θέλεις να το κάνεις 6 μήνες. Δηλαδή πήρες μόνος σου διευκόλυνση και για άλλους μήνες παρά το ότι η αρχική διευκόλυνση έγινε εκ πλευράς μου χαριστικά και για προσωρινή περίοδο.

Εν πάση περιπτώσει δεν μπορεί να συνεχίσει να παρέχεται αυτή η διευκόλυνση και θα πρέπει άμεσα και πιο συγκεκριμένα από Δευτέρα 16/2/2009 να επιστρέψεις πίσω στο κανονικό σου ωράριο. Επίσης η διευκόλυνση της χριστουγεννιάτικης περιόδου του 2009 περιορίζεται στον ένα μήνα όπως αρχικά ήταν.

Επίσης, είναι ειλημμένη απόφαση μου ότι το λογιστήριο του Νάκη Θεοχαρίδη & Υιού, θα μεταφερθεί εδώ που στεγάζεται η συγκεκριμένη εταιρεία. Ήδη έχω δώσει οδηγίες για την διευθέτηση του χώρου και αναμένω την πλήρη συμμόρφωση σου, όταν και εφόσον είμαστε έτοιμοι.

Με την ευκαιρία θέλω να αναφερθώ και στην απαράδεκτη συμπεριφορά σου τις προάλλες στη συνάντηση με τον Τοφαρίδη και για τα μετέπειτα τηλεφωνήματα σου προς τους υπαλλήλους προσπαθώντας να τους ξεσηκώσεις λέγοντας τους ψευδώς ότι προσπαθώ να τους «γελάσω» και σου δηλώνω ότι είναι η τελευταία

φορά που ανέχομαι τέτοια προσβλητική, απαξιωτική και υποτιμητική συμπεριφορά στο πρόσωπο μου.

Με τιμή,

(Υπ.) Νάκης Θεοχαρίδης
Διευθυντής»

Ο Αιτητής απαντούσε μέσω της γραμματέως του γραφείου και έκανε σχόλια όπως «ευχαριστώ για τη φιλανθρωπία του» «πες του όσο και εάν προσπαθεί να με κάμει να αισθάνομαι σαν ένα μάτσο ρεπανόφυλλα έτσι θα συμπεριφέρομαι» και άλλα.

Στις 23.2.09 ο κ. Θεοχαρίδης του έστειλε άλλη επιστολή εφόσον αρνείτο να επικοινωνήσει μαζί του ζητώντας εξηγήσεις για τις ασφάλειες ζωής των υπαλλήλων που είχαν με την Universal καθώς και για τις άδειες κυκλοφορίας των αυτοκινήτων.

Και σ' αυτήν απάντησε μέσω της γραμματέως ότι «εγώ δεν του μιλώ. Να έρθει να μου απολογηθεί πρώτα για τη συμπεριφορά του και μετά να του μιλήσω».

Στις 24.2.09 αναγκάστηκε να του στείλει την ακόλουθη επιστολή.

«Λευκωσία 24 Φεβρουαρίου 2009

Προς
Μιχάλη Μιχαήλ

Μιχάλη,

Σε συνέχεια της χθεσινής επιστολής μου σε παρακαλώ όπως έχω την απάντηση σου γραπτώς επί των θεμάτων που σου έθεσα, εάν είναι δυνατόν εντός της ημέρας ή το αργότερο αύριο.

Τα θέματα, ειδικά αυτό με τις ασφάλειες, είναι πολύ σοβαρά ενόψει του ότι προέβηκες σε χειρισμούς και έλαβες αποφάσεις χωρίς την έγκριση ή την συγκατάθεση μου.

Διατελώ

Νάκης Θεοχαρίδης
Διευθυντής»

Και σ' αυτήν την επιστολή απάντησε μέσω της υπαλλήλου ότι «πήρα το μήνυμα και πες του ότι εγώ δεν πρόκειται να υποβάλω παραίτηση. Ας με απολύσει εκείνος».

Στις 25.2.09 ο διευθυντής απέστειλε την επιστολή απόλυσης την οποίαν αναφέρουμε πιο πάνω.

Ο λόγος, κατά τον κ. Θεοχαρίδη, που αναγκάστηκε να προβεί στην απόλυση είναι διότι βεβαιώθηκε ότι παρόλη τη μακρόχρονη συνεργασία και παρόλες τις προσπάθειες του καμιά συνεννόηση δεν υπήρχε πλέον μεταξύ των δυο.

Θεώρησε προσβλητικό σε μια σύσκεψη που τον κάλεσε, να ουρλιάζει, να φωνάζει και να αποχωρήσει χωρίς να λάβει υπόψη τον εργοδότη του. Θεώρησε πολύ υποτιμητικό να λέγει στους υπαλλήλους ότι αν δεν του ζητήσει συγγνώμη ο εργοδότης δεν πρόκειται να του μιλήσει.

Αν άφηνε αυτή τη κατάσταση να παραμείνει ως είχε, κατά τον κ. Θεοχαρίδη, δεν θα μπορούσε να ελέγχει ούτε τους υπόλοιπους υπαλλήλους. Ο ίδιος αναγκάστηκε να του δώσει την επιστολή και του πλήρωσε και δυο μήνες προειδοποίηση εκτός από τα υπόλοιπα ωφελήματα.

Ο Αιτητής μετά την απόλυση ήλθε με καλή διάθεση και του είπε να μείνει ακόμη 2-3 μέρες για να διεκπεραιώσει κάποια εργασία του. Πίστευε ότι ουδέποτε θα κατέληγε στα Δικαστήρια. Τον ρώτησε αν μπορεί να τον βγάλει πλεονάζον προσωπικό, πράγμα το οποίο δεν μπορούσε να γίνει γιατί οι λόγοι απόλυσης κάθε άλλο παρά αυτοί του πλεονασμού ήταν.

Ο μάρτυρας Γ. Τοφαρίδης, εξωτερικός ελεγκτής της Εταιρείας, ανέφερε ότι γνωρίζει πολύ καλά τον Αιτητή λόγω του ότι από το 1972 είναι οικονομικός σύμβουλος και ελεγκτής των διαφόρων εταιρειών του Νάκη Θεοχαρίδη.

Αρχές Ιανουαρίου 2009, τον κάλεσε ο κ. Θεοχαρίδης σε σύσκεψη που θα γινόταν με τον λογιστή της εταιρείας Μιχάλη Μιχαήλ στα γραφεία τους στην Ομήρου για να συζητήσουν την οικονομική κατάσταση της Εταιρείας εν όψει της οικονομικής κρίσης που υπήρχε. Το άλλο θέμα που θα συζητούσαν ήταν η ΑΤΑ και αυξήσεις μισθών.

Από την αρχή της σύσκεψης το κλίμα ήταν ηλεκτρισμένο και ο Αιτητής επέμενε να ήταν ακόμη ένα άτομο παρόν διότι έλεγε ότι ο κ. Θεοχαρίδης θα απέκοπτε την ΑΤΑ από τους υπαλλήλους.

Αφού ηρέμησαν τα πνεύματα ξεκίνησε η συζήτηση. Ο κ. Θεοχαρίδης ανέφερε να δώσουν την ΑΤΑ και αν μπορούσαν να δώσουν και κάποια αύξηση. Σε κάποια στιγμή ερώτησε τον κ. Τοφαρίδη για ποιο λόγο ακολουθούσε αυξητική πορεία η ΑΤΑ εφόσον η τιμή βασικών προϊόντων όπως του πετρελαίου μειωνόταν. Στο άκουσμα της ερώτησης αυτής ο Αιτητής άρχισε να διαμαρτύρεται ότι τον αμφισβητεί ο κ. Θεοχαρίδης ενώ του τα εξήγησε αυτά επανειλημμένα. Ακολούθως σηκώθηκε, ζήτησε συγνώμη από τον κ. Τοφαρίδη και χωρίς να απευθυνθεί στον κ. Θεοχαρίδη, αποχώρησε, δημιουργώντας έτσι μια πολύ άσχημη ατμόσφαιρα. Αργότερα είπε στον Αιτητή ότι η συμπεριφορά του ήταν παράλογη.

Παρόμοιας φύσης περιστατικά και συμπεριφορά του Αιτητή υπήρξαν και το 2007. Ήταν σε θέση να το γνωρίζει καθότι κλήθηκε από τον κ. Θεοχαρίδη να μεσολαβήσει. Επισκέφθηκε ο ίδιος το γραφείο του Αιτητή κάνοντας έκκληση να σταματήσει τις αντιπαραθέσεις με τον εργοδότη του και να υπακούει στις οδηγίες του. Κατόπιν τούτου υπήρξε συμμόρφωση.

Τον Αιτητή τον γνωρίζει πολύ καλά διότι εκείνος ήταν που έκαμε τη συνέντευξη για να προσληφθεί και τον σύστησε.

Ο Αιτητής κατά τη μαρτυρία του ανέφερε ότι είναι 45 ετών με τρία παιδιά, ότι κατά τον σχετικό με την απόλυση του χρόνο εργαζόταν στην εταιρεία στα υποστατικά τα

οποία αναφέραμε πιο πάνω, ότι η εργασία του ήταν εργασία λογιστή, ετοίμαζε τους μισθούς, κοινωνικές ασφαλίσσεις και οτιδήποτε σχετιζόταν με το Λογιστήριο.

Ανέφερε ότι, όταν του δόθηκε η επιστολή για άμεση απόλυση, έπαθε σιοκ. Πήγε ο ίδιος ο κ. Θεοχαρίδης στο γραφείο του και του την έδωσε.

Θεωρούσε τον τρόπο με τον οποίον έγινε η απόλυση του πολύ άσχημο. Ανέφερε ότι του είχε προτείνει ο κ. Θεοχαρίδης παρόλο ότι τον απέλυσε να έλθει στην εργασία και να εργασθεί για να τελειώσει κάποιες ημιτελείς εργασίες.

Όταν ζήτησε από τον κ. Θεοχαρίδη μια συστατική επιστολή αφού θα έψαχνε για δουλειά, προς μεγάλη του έκπληξη του απάντησε ότι μπορεί να αντικαταστήσει την επιστολή που του έδωσε με επιστολή πλεονασμού αν του έφερνε γραπτή βεβαίωση από δικηγόρο ότι δεν έχει οποιοδήποτε παράπονο και ότι δεν προτίθεται μελλοντικά να κινηθεί νομικά εναντίον του.

Ο ίδιος πίστευε ότι ήταν άψογος στο επάγγελμα του, έχαιρε εκτίμησης από όλους τους πελάτες. Εκτός από τα καθήκοντα του ήταν υπεύθυνος και για προσωπικά θέματα του κ. Θεοχαρίδη όπως κτηματικά και άλλα. Αρνήθηκε ότι ανέφερε ότι «έλεγχον δέχεται μόνο από ανεξάρτητο ελεγκτή».

Όσον αφορά τα ασφαλιστήρια των υπαλλήλων με τη Universal, για τα οποία έγινε μεγάλη συζήτηση, ανέφερε ότι ουδέποτε υπέγραψε εκείνος και ουδεμίαν ανάμειξη είχε. Πλήρωνε μόνο το ασφάλιστρο και πρόσθετε ή αφαιρούσε υπαλλήλους ανάλογα με το προσωπικό της Εταιρείας.

Ανέφερε ότι ήταν δεύτερος τη τάξει υψηλόμισθος υπάλληλος.

Όταν έλαβε την επιστολή 24.2.09, που αναφερόταν στο ασφαλιστήριο, του έστειλε την ίδια μέρα φωτοαντίγραφο του ασφαλιστηρίου όπου χρωμάτισε με κόκκινο τα διάφορα σημεία. Πίστευε ότι δεν ήταν το αρμόδιο πρόσωπο να απαντήσει και ζήτησε τη βοήθεια του ασφαλιστή Δημήτρη Οικονομίδη ο οποίος του ζήτησε το

τηλέφωνο του κ. Θεοχαρίδη για να του εξηγήσει. Εξουσιοδότησε δε τη κα Σοφοκλέους να πάρει τον κ. Θεοχαρίδη, κάτι που του είπε ότι έπραξε.

Οι σημειώσεις οι οποίες είναι ιδιόχειρες στις επιστολές που κατέθεσε ως τεκμήρια ο κ. Θεοχαρίδης ήταν με γράμματα του κ. Θεοχαρίδη ή της Μαρίας Τυρίμου που ήταν ιδιαιτέρα του. Αρνήθηκε ότι είπε ότι θέλει να του ζητήσει συγνώμη ο κ. Θεοχαρίδης. Η απάντηση του ήταν «ποιος είμαι εγώ για να θελω να μου ζητήσει συγνώμη ο εργοδότης μου».

Όσον αφορά τη συνάντηση με τον κ. Τοφαρίδη και τον κ. Θεοχαρίδη για να συζητήσουν το θέμα της ΑΤΑ και τα οικονομικά θέματα ανέφερε ότι ανέμεναν και τη Μαρία Τυρίμου η οποία αργούσε και έτσι ξεκίνησαν χωρίς τη παρουσία της.

Ανέφερε ο ίδιος στον κ. Τοφαρίδη ότι δεν είχαν πάρει αύξηση και αμέσως ο κ. Θεοχαρίδης απάντησε ότι ήταν ψεύτης. Μόλις το άκουσε αυτό ντροπιασμένος ζήτησε συγνώμη και είπε «εγώ δεν έχω θέση σ' αυτή τη συνάντηση». Πήγε στο γραφείο και δεν τον ενδιέφερε πλέον η αύξηση.

Μέχρι τις 12.2.09 όλα κυλούσαν κανονικά όπως προηγουμένως. Ουδέποτε ο κ. Θεοχαρίδης του ζήτησε να πάει στο γραφείο του ούτε ήλθε εκείνος στο δικό του. Όλα γίνονταν μέσω της Μαρίας Τυρίμου.

Παράπονο του ήταν ότι το πρώτο δεκαήμερο του Φεβρουαρίου είχε γίνει μια σύσκεψη στα γραφεία και ενώ η παρουσία του ήταν απαραίτητη ο κ. Θεοχαρίδης δεν τον κάλεσε.

Ανέφερε ότι δεν πήγαινε χωρίς λόγο στο γραφείο του κ. Θεοχαρίδη.

Όσον αφορά τη τροποποίηση του ωραρίου, αυτό γινόταν με πλήρη έγκριση του εργοδότη του, από το 2005 μέχρι 2008.

Ζήτησε συνεχές ωράριο για να μη υπάρχουν σχόλια και μουνιουρητά των υπαλλήλων και οτιδήποτε άλλο. Πάντοτε όμως πρώτο του μέλημα ήταν η εργασία του Λογιστηρίου.

Θεωρεί ότι ήταν πολύ καλός υπάλληλος. Οι λιανικές πωλήσεις πήγαιναν αρκετά καλά και ο μόνος λόγος που ήθελε να τον απολύσει ο εργοδότης του ήταν γιατί ήταν ψηλόμισθος.

Ο κ. Θεοχαρίδης ήτα πολύ καλός εργοδότης πλην όμως είχε μια ιδιομορφία και όταν έβλεπε ότι κάποιο θέμα επηρέαζε την οικονομική κατάσταση της εταιρείας ήταν απότομος και κάθετος και μπορούσε να έλθει σε ρήξη.

Ο Αιτητής κατά την αντεξέταση του επέμενε ότι ουδέποτε υπερέβη τη γραμμή της καλής συμπεριφοράς προς τον εργοδότη του. Ήταν πάντοτε φιλική η σχέση τους πέρα της επαγγελματικής και ότι η αντίδραση του κατά τη σύσκεψη με τον κ. Τοφαρίδη ήταν στιγμιαία καθότι πίστευε ότι ο εργοδότης του επέρριπτε βαριές κατηγορίες.

Όσον αφορά το τροποποιημένο ωράριο αναγκάστηκε να στείλει την πιο κάτω επιστολή για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, να τον ζητούν και να μην τον βρίσκουν.

«ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 6^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2006.

ΚΥΡΙΟ ΝΑΚΗ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗ
ΕΝΤΑΥΘΑ

ΑΓΑΠΗΤΕ ΝΑΚΗ,

ΟΠΩΣ ΠΕΡΣΙ, ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ, ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΠΟ 16.10.2006 – 14.1.2007, ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΕΣ, ΔΗΛΑΔΗ 8.00 Π.Μ. - 3.30 Μ.Μ.

ΘΕΩΡΩ ΟΤΙ Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΣΙΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΑΥΤΗΣ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΠΟΨΗ ΑΦ΄ ΕΝΟΣ ΔΙΟΤΙ ΜΟΥ ΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΝΑ ΔΡΩ ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΑ ΜΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΝΕΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΑΦ΄ ΕΤΕΡΟΥ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ

ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΥΝΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ (ΜΟΥΡΜΟΥΡΗΤΑ).

ΜΕ ΤΗ ΕΛΠΙΔΑ ΟΤΙ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΕΧΩ ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΚΗ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΔΙΑΤΕΛΩ,

(ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ)

Υ.Γ. ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΤΩΝ ΠΕΡΣΙΝΩΝ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΝ, ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΠΩΣ Η ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΜΗ ΘΕΩΡΗΘΕΙ "DEAD LINE".»

Συμφώνησε κατά την αντεξέταση του ότι θέματα αδειών, θέματα τροποποίησης ωραρίου ήταν δικαίωμα του εργοδότη να τα χειρισθεί. Θεώρησε ότι η απάντηση του την ίδια μέρα σε επιστολή ημερ. 18.10.07 του εργοδότη του δεν είχε τίποτε το προσβλητικό. Το θέμα των αδειών λύθηκε με τη παρέμβαση του κ. Τοφαρίδη.

Πίστευε ότι εφόσον ο εργοδότης του επέλεξε να επικοινωνεί μαζί του μέσω της Μαρίας Τυρίμου το ίδιο έπρεπε να κάμει και αυτός.

Μόλις πήρε την επιστολή να τερματίσει το τροποποιημένο ωράριο, αμέσως επανήλθε στο προηγούμενο του ωράριο χωρίς κανένα πρόβλημα. Επέμενε μέχρι τέλους ότι έκανε τα πλέον ενδεδειγμένα για να ικανοποιεί τον εργοδότη του. Δεν του άφησε χρόνο να απαντήσει γραπτώς. Ο λόγος που τον απέλυσε ήταν διότι ήταν ψηλόμισθος. Όλα όσα έγιναν το τελευταίο πριν την απόλυση του διάστημα ήταν με βάση σχέδιο του εργοδότη για απόλυση του.

Με βάση όλα τα πιο πάνω το Δικαστήριο καλείται να αποφασίσει κατά πόσο ο εργοδότης κατάφερε να αποσεισει το βάρος απόδειξης ότι δικαιολογημένα προέβη στην απόλυση του Αιτητή. Κατά πόσο δηλαδή κατάφερε να αποδείξει ότι η συμπεριφορά του Αιτητή ήταν τέτοια που έπληξε ανεπανόρθωτα τις σχέσεις εργοδότη-εργοδοτούμενου.

Οι σχέσεις εργοδότη-εργοδοτούμενου βασίζονται στην πίστη και εμπιστοσύνη (trust and confidence) μεταξύ τους. Εάν αυτές κλονιστούν δεν μπορεί να αναμένεται η συνέχιση της εργασιακής τους σχέσης.

Το κατά πόσο μια απόλυση είναι δικαιολογημένη ή όχι κρίνεται με βάση το τι θα έκανε ένας λογικός εργοδότης στη συγκεκριμένη περίπτωση και κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

Όπως τονίσθηκε από τον Lord Denning M. R. in *British Leyland (U.K.) Ltd v. Swift* (1981) IRLR 91 στη σελίδα 93 η οποία παρατίθεται και στην απόφαση Κακοφεγγίτου v. Κυπριακές Αερογραμμές Λτδ 2005 1 Α.Α.Δ. 603.

“The correct test is this: Was it reasonable for the employers to dismiss him? If no reasonable employer would have dismissed him, then the dismissal was unfair. But if a reasonable employer might reasonably have dismissed him, then the dismissal was fair. It must be remembered in all these cases there is a band of reasonableness, within which one employer might reasonably take one view. another quite reasonably take a different view”.

Σε ελεύθερη μετάφραση:

«Το κριτήριο είναι αυτό: Ήταν λογικά αναμενόμενο από τον εργοδότη να τον απολύσει; Εάν κανένας λογικός εργοδότης δεν θα τον απέλυε, τότε η απόλυση είναι αδικαιολόγητη. Αλλά εάν ένας λογικός εργοδότης μπορούσε να τον απολύσει τότε η απόλυση ήταν δικαιολογημένη. Θα πρέπει πάντα να έχουμε υπόψη μας ότι σε όλες τις περιπτώσεις υπάρχει μια γραμμή λογικής κάτω από την οποία ένας εργοδότης μπορεί δικαιολογημένα να πάρει μια θέση και ένας άλλος εντελώς διαφορετική». (Βλέπε *The Law of Unfair Dismissal*, Steven D. Anderman, Second Edition, p.113).

Όπως αναφέρει ο Καθηγητής Ι.Δ. Κουκιάδης στο σύγγραμμα του **Εργατικό Δίκαιο Ατομικές Εργασιακές Σχέσεις 1995 σ. 547 και 549**

«Το Διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη είναι το δικαίωμα του να διευθύνει την εκτέλεση της εργασίας και να καθορίζει τη συμπεριφορά του μισθωτού μέσα στην εκμετάλλευση. Αυτό σημαίνει ότι δεν αρκεί να προσφέρει ο μισθωτός κατά τρόπο επιμελή την εργασία του, για να θεωρηθεί ότι εκπληρώνει σωστά («προσηκόντως») την υποχρέωσή του, αλλά πρέπει παράλληλα να την προσφέρει σύμφωνα με τις οδηγίες του εργοδότη (υπαγωγή στην εκτελεστική εξουσία του εργοδότη). Αυτή την υποχρέωση για συμμόρφωση προς τις οδηγίες του εργοδότη εκφράζει η υποχρέωση της υπακοής.

Η υποχρέωση πίστης σημαίνει, σύμφωνα με μια κλασική διατύπωση, ότι ο εργαζόμενος πρέπει να κάνει το καλύτερο δυνατό για την επιτυχία των σκοπών και των συμφερόντων του εργοδότη και να παραλείπει να κάνει οτιδήποτε μπορεί να βλάψει τα συμφέροντα του. Η τόσο επιγραμματική και δεσμευτική για τον εργαζόμενο περιγραφή της υποχρέωσης πίστης συνδέθηκε για πολύ χρονικό διάστημα με τη θεώρηση της σχέσης εργασίας ως κοινότητας με έντονο το προσωπικό στοιχείο.

Ο εργαζόμενος πρέπει να κάνει το καλύτερο δυνατό για την επιτυχία των σκοπών και των συμφερόντων του εργοδότη και να παραλείπει να κάνει οτιδήποτε μπορεί να βλάψει τα συμφέροντα του».

Η ανυπακοή σε νόμιμη και δικαιολογημένη οδηγία του εργοδότη αποτελεί πλήρη περιφρόνηση και αδιαφορία για τον τρόπο με τον οποίον ο εργοδότης θέλει να εκτελείται η εργασία του.

Η ανυπακοή πλήττει καίρια την εργασιακή σχέση με αποτέλεσμα να μην μπορεί να συνεχίσει η σχέση εργοδότη-εργοδοτούμενου. (Βλέπε πολιτική έφεση 248/07 **Demstar Information Group Ltd v Ανδρέα Αναστασιάδη, 2008 1ΑΑΔ 1146**).

Στην κρινόμενη υπόθεση είχαμε ενώπιόν μας τη μαρτυρία του κ. Θεοχαρίδη και του κ. Τοφαρίδη σχετικά με τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν με αποτέλεσμα την αποχώρηση του Αιτητή από την συνεδρίαση του Ιανουαρίου 2009.

Ο Αιτητής βασικά δεν αμφισβήτησε το γεγονός της αποχώρησης του από τη σύσκεψη εκείνη. Θεώρησε ότι προσβλήθηκε από την ερώτηση του κ. Θεοχαρίδη προς τον κ. Τοφαρίδη σχετικά με το ύψος της ΑΤΑ.

Βρίσκουμε την αντίδραση του Αιτητή απότομη, αψυχολόγητη και τέτοια που αγγίζει τα όρια της περιφρόνησης του προς τον εργοδότη του.

Παρόλον τούτο ο εργοδότης του δεν προέβηκε σε οποιονδήποτε μέτρο εναντίον του άμεσα. Προσπάθησε να συνεχίσει την συνεργασία μαζί του μέσα στα πλαίσια της σωστής εργασιακής τους σχέσης.

Ζητούσε από τον Αιτητή πληροφορίες και εξηγήσεις για θέματα που τον απασχολούσαν χωρίς ωστόσο να παίρνει οποιεσδήποτε απαντήσεις. Απαντούσε μόνο μέσω της γραμματέως προφορικά σχολιάζοντας τον εργοδότη του.

Όπως αναφέρουμε πιο πάνω, από τα κατατεθέντα τεκμήρια, φαίνεται ότι ο εργοδότης του απέστειλε επιστολές χωρίς οποιανδήποτε ανταπόκριση.

Η εξήγηση που έδωσε ο Αιτητής ήταν ότι εφόσον ο κ. Θεοχαρίδης επέλεξε να επικοινωνεί μαζί του μέσω της γραμματέως του, θεώρησε ότι θα έπρεπε να πράξει το ίδιο. Όμως οι απαντήσεις του δεν αφορούσαν στα όσα του έγραφε ο κ. Θεοχαρίδης αλλά μόνο φράσεις όπως «Με έκανε ένα μάτσο ρεπανόφυλλα» «Να μου ζητήσει συγνώμη και μετά να του μιλήσω» «Δεν παραιτούμαι ας με απολύσει ο ίδιος».

Αποκορύφωμα της όλης συμπεριφοράς του Αιτητή βρίσκουμε την απαξίωση του να απαντήσει στην επιστολή του κ. Θεοχαρίδη σχετικά με κάποιες απορίες του στο ασφαλιστικό συμβόλαιο των υπαλλήλων με την Universal. Αντί απάντησης

ανέφερε ότι καταρχάς του έστειλε το συμβόλαιο όπου χρωμάτισε με κόκκινο τα διάφορα σημεία και πήρε τον ασφαλιστή τηλέφωνο για να επικοινωνήσει με τον κ. Θεοχαρίδη και να του εξηγήσει. Ο κ. Οικονομίδης του είπε ότι επικοινωνήσε μαζί του η κα Βάσω Σοφοκλέους, κάτι που ο κ. Θεοχαρίδης αρνήθηκε. Παρόλον που η κα Σοφοκλέους κλήθηκε ως μάρτυρας, η πλευρά του Αιτητή επέλεξε να μην την καλέσει να μαρτυρήσει.

Και σ' αυτή την περίπτωση βρίσκουμε ότι η συμπεριφορά του Αιτητή δεν ήταν η αρμόζουσα προς τον εργοδότη του. Έστω και αν ο εργοδότης του λανθασμένα ζητούσε κάποιες πληροφορίες σχετικά με το συμβόλαιο θα έπρεπε ο ίδιος ο Αιτητής να το εξετάσει και να του απαντήσει ή έστω να τον ειδοποιήσει ότι ο αρμόδιος υπάλληλος της Ασφαλιστικής Εταιρείας θα επικοινωνούσε μαζί του για περαιτέρω εξηγήσεις ή διευκρινήσεις.

Δεν διαφεύγει της προσοχής μας ότι όταν ο Αιτητής ήθελε αλλαγή ωραρίου ή οποιαδήποτε διευκόλυνση σχετικά με το ωράριο του ώστε να είναι πιο ευέλικτος για να εξασκεί μια δεύτερη εργασία, μερικές μέρες το χρόνο, έγραφε ιδιόχειρα και με κεφαλαία γράμματα. Όταν του ζητούσε πλέον εξηγήσεις ο εργοδότης δεν φιλοτιμείτο να του απαντήσει όχι μόνο γραπτώς αλλά ούτε και προφορικά. Εν πάση περιπτώσει όφειλε να απαντά στον εργοδότη του γραπτώς εφόσον ο τελευταίος του απηύθυνε επιστολές ή τουλάχιστον να έχει επαφή μαζί του για τα διάφορα θέματα που προέκυπταν.

Παρακολουθώντας τον Αιτητή να δίδει μαρτυρία, μας έδωσε την εντύπωση ανθρώπου «μυγιάγγιχτου». Με το παραμικρό σχόλιο ή παρατήρηση θιγόταν και απαξιούσε να μιλήσει με τον εργοδότη του. Πίστευε ότι επειδή ήταν πολύ καλός υπάλληλος με μακρόχρονη υπηρεσία μπορούσε να συμπεριφέρεται με όποιο τρόπο θεωρούσε ο ίδιος σωστό και όχι τι ήταν αντικειμενικά σωστό.

Παρόλον που οι επιστολές του, που αναφέραμε πιο πάνω, στάληκαν πολύ πριν την απόλυση του εν τούτοις δείχνουν την τάση του να μην λαμβάνει υπόψη του τον εργοδότη του.

Ιδιαίτερα η επιστολή του ημερ. 18.10.07 όπου στη τελευταία παράγραφο αναφέρει «ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΠΩ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΩ ΣΟΥ, ΑΠΑΝΤΑΣ ΜΟΥ, ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΩ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΘΕΜΑ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ».

Αυτό κατά την κρίση μας αποτελούσε κατά τον χρόνο αποστολής της επιστολής λόγο απόλυσης, κάτι που ο εργοδότης δεν έπραξε δείχνοντας έτσι την ανοχή του. Και ο λόγος απότι φάνηκε ήταν οι φιλικές σχέσεις που διατηρούσαν πέραν των επαγγελματικών.

Ο κ. Τοφαρίδης επιβεβαίωσε ότι και προηγουμένως ο Αιτητής επέδειξε μη αρμόζουσα συμπεριφορά και αναγκάστηκε ο ίδιος να επέμβει για να τον νουθετήσει.

Όλα όμως όσα διαδραματίστηκαν τον Ιανουάριο και Φεβρουάριο του 2009 αποτελούσαν κατά τη κρίση μας ικανοποιητικούς λόγους για τερματισμό της εργασιακής σχέσης μεταξύ του Αιτητή και της Εταιρείας. Κανένας λογικός εργοδότης δεν αναμένεται να ανεχθεί τέτοια συμπεριφορά.

Οι απαντήσεις του Αιτητή μέσω της Μαρίας Τυρίμου στις επιστολές του κ. Θεοχαρίδη δείχνουν πλήρη απαξίωση προς τον εργοδότη. Η συμπεριφορά του ήταν τέτοια που κλόνησε την εργασιακή τους σχέση σε σημείο που δεν μπορούσε πλέον να ήταν ανεκτή από τον εργοδότη του.

Βασικά υπήρξε πλήρης περιφρόνηση στον εργοδότη του και στο τρόπο με τον οποίον ο τελευταίος ήθελε να εκτελείται η εργασία του.

Ουσιαστικά η μαρτυρία του κ. Θεοχαρίδη όσον αφορά τις απαντήσεις του Αιτητή προς τη Μαρία Τυρίμου παρέμεινε αναντίλεκτη εφόσον καμιά αντεξέταση επί τούτου δεν έγινε. Αντεξέταση δεν έγινε ούτε πάνω σε ισχυρισμούς του Αιτητή που έγιναν κατά την κύρια εξέταση, όπως ότι του είπε ο κ. Θεοχαρίδης ότι είναι ψεύτης.

Όπως ελέχθη στην υπόθεση **Fredericou Schools Co. Ltd. κ.ά. v. Acuac Inc.**
1 ΑΑΔ 1527 στη σελ.1541

«...Η αντεξέταση των μαρτύρων είναι σημαντικό όπλο στη διεξαγωγή μιας δίκης Υπάρχουν ωστόσο δύο κανόνες πρακτικής, που έχουν εμπειρωθεί προ πολλού στα δικαστήρια μας, οι οποίοι πρέπει απαραίτητα να τηρούνται. Ο πρώτος είναι ότι ο μάρτυρας πρέπει να αντεξετασθεί επί όλων των ουσιαστικών γεγονότων τα οποία αμφισβητούνται. Διαφορετικά το δικαστήριο θεωρεί -και το εκλαμβάνει- ότι η μαρτυρία του δεν αμφισβητήθηκε. Ο δεύτερος είναι ότι, κατά την αντεξέταση, τίθεται στο μάρτυρα η υπόθεση που θα στηθεί από τον αντίδικο. Τέτοια αντεξέταση είναι προϋπόθεση για να κληθεί μαρτυρία που αντικρούει το μάρτυρα.

..... Η παράλειψη αντεξέτασης ήταν καθοριστική και σημαίνει το τέλος του ζητήματος».

Βλέπε επίσης **Phipson on Evidence, 12^η Έκδοση, παράγρ.1593** όπου αναφέρεται ότι η παράλειψη ενός διαδίκου να θέσει στους μάρτυρες της άλλης πλευράς τη θέση του πάνω σε ζωτικά ζητήματα, για να τους δοθεί η ευκαιρία να θέσουν την εξήγησή τους, όπως και στην συγκεκριμένη περίπτωση, εξασθενεί σημαντικά τη βαρύτητα της μαρτυρίας του.

Με όλα τα πιο πάνω βρίσκουμε ότι η Εταιρεία απέσεισε το βάρος απόδειξης που είχε στους ώμους της και απέδειξε ότι η απόλυση του Αιτητή έγινε για τους λόγους που εκτίθενται στο άρθρο 5(ε) και στ(ι) του Νόμου. Λόγοι που έδιδαν το δικαίωμα απόλυσης χωρίς προειδοποίηση. Παρόλον τούτο η Εταιρεία πλήρωσε στον Αιτητή προειδοποίηση σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου.

Κατά συνέπεια η αίτηση απορρίπτεται με €800 έξοδα συν Φ.Π.Α. υπέρ των καθ' ων η αίτηση.

Μ. Ζαμπακίδου-Μουρτουβάνη
Πρόεδρος

Ν. Παστός
Μέλος

Α. Παναγή
Μέλος

Πιστόν αντίγραφον

Πρωτοκολλητής